

สารบัญ

☐	บทนำ	6
☐	DAY 1 ธรรมชาติของภาษาและลักษณะของภาษาไทย	10
	☐ ลักษณะของภาษาไทย	10
	☐ มาตรฐานตัวสะกด	10
	☐ เสียงในภาษาไทย	11
	☐ พยางค์และคำ	17
☐	DAY 2 อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	18
	☐ อิทธิพลของภาษาต่างประเทศ	19
	☐ คำบาลีและสันสกฤต	21
☐	DAY 3 หลักการสร้างคำในภาษาไทย	24
	☐ คำมูล	24
	☐ คำซ้ำ	24
	☐ คำซ้อน	27
	☐ คำประสม	28
	☐ คำสมาส	31
	☐ คำสมาสแบบมีสนธิ	32
☐	DAY 4-5 หลักการร้อยเรียงประโยค	34
	☐ ประโยค	34
	☐ ชนิดของประโยค	41
☐	DAY 6 การฟังและการพูดในโอกาสต่างๆ	44
	☐ ข้อปฏิบัติของผู้พูดที่ดี	44
	☐ มารยาทของผู้ฟังที่ดี	44
	☐ ภาษากับเหตุผล	45

☐	DAY 7-8 วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม	46
	☐ โวหารภาพพจน์	46
	☐ จินตภาพด้านต่างๆ	51
	☐ น้ำเสียง	52
	☐ คำสรรพนามในคำประพันธ์	54
	☐ ความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย	54
☐	DAY 9 การอ่านและการเขียน	56
	☐ การอ่าน	56
	☐ สำนวนไทย	62
☐	DAY 10 การแต่งคำประพันธ์	64
	☐ ลักษณะบังคับ	64
	☐ โครงสร้างคำประพันธ์ที่ควรรู้	68
☐	DAY 11 ระดับภาษา	72
☐	DAY 12 โวหารชนิดต่างๆ	78
	☐ บรรยายโวหาร	78
	☐ อธิบายโวหาร	79
	☐ พรรณนาโวหาร	80
	☐ เทศนาโวหาร	81
	☐ สาธกโวหาร	81
☐	DAY 13-14 ลุขข้อสอบรอบสุดท้าย	84
☐	Note อ่านหน้าห้องสอบ	114
☐	ประวัตินักเขียน	116

บทนำ

เคล็ดลับในการเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้นมีมากมาย เคล็ดลับที่คนอยากรู้เป็นอันดับต้นๆ คงหนีไม่พ้นการเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ หนึ่งในความลับที่คนเก่งหลายคนอาจไม่เคยบอกก็คือ วิชาภาษาไทยเป็นหนึ่งในวิชาที่คุ้มค่าต่อการตั้งใจอ่านหนังสืออย่างมาก เพราะวิชาภาษาไทยมักจะ เป็นวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยเกิน 50% ในการทดสอบระดับชาติ ซึ่งหมายความว่านักเรียนส่วนมากมีพื้นฐาน ภาษาไทยที่พอใช้ได้ ทำให้คนส่วนใหญ่ตัดสินใจตัดวิชาภาษาไทยออกจากตารางการอ่านหนังสือ

นี่แหละคือความลับ

เมื่อคนส่วนมากไม่เตรียมตัว เรายังต้องเตรียมตัว ให้พร้อม เพื่อให้คะแนนเราฉีกหนีพวกเขาไปให้มากที่สุด ซึ่งจะเพิ่มโอกาสในการสอบเข้าคณะ สาขา และ มหาวิทยาลัยในฝันของเราได้มากขึ้น ข้อสอบหลายข้อ แทบจะดูไม่ออกเลยว่าเอามาจากเรื่องใดในวิชา ภาษาไทย **ข้อสอบในปัจจุบันนี้เนื้อหาไม่ลึก ไม่ต้องจดจำรายละเอียด แต่ต้องมีทักษะการวิเคราะห์ที่ดี** พอสมควรจึงจะเอาชนะข้อสอบเหล่านี้ไปได้ ดังนั้นบอกลาวิธีเก่าๆ แล้วมาเตรียมตัวด้วยคู่มือรูปแบบใหม่กันสักตั้ง มาฝึกคิด วิเคราะห์คำถามและ คำตอบไปด้วยกัน

นี่ไม่ใช่ตำราวิชาการ

หนังสือเล่มนี้ประกอบไปด้วยเนื้อหาและแผนการ เตรียมตัวสอบวิชาภาษาไทยแบบไม่เครียดมาก จนเกินไป โดยจะใช้เวลาเพียงแค่ 14 วัน ในการเอาชนะข้อสอบภาษาไทยจนทำคะแนนได้มากกว่า คนส่วนมากอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามข้อสอบภาษาไทยสมัยใหม่เป็นข้อสอบที่สนุก ดังนั้น เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ก็ต้องเป็นการเตรียมสอบ ที่สนุก ด้วยการเลือกเนื้อหาที่ออกสอบบ่อยๆ ออกซ้ำๆ มาให้ทบทวนกัน บางเรื่องอ่านวันเดียว บางเรื่องอ่านสองวัน และในบางวันจะมีแนวข้อสอบ ให้ฝึกทำด้วย โดยเนื้อหาทั้งหมดจะใช้ภาษาที่อ่านง่าย ภายใต้อ่านคิด “เข้าใจง่าย ได้คะแนนเยอะ” นี้ไม่ใช่ ตำราวิชาการ แต่มันคือผู้ช่วยสำคัญที่จะพาเรา เอาชนะข้อสอบ

วิเคราะห์เนื้อหาที่ออกข้อสอบ

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาของคนไม่ค่อยมั่นใจ หากไม่ได้เตรียมตัวมาล่วงหน้า ความรู้สึกของคนทำข้อสอบ จะออกแนว “เอ...ข้อนี้มัน” หรือไม่ก็ “อืม..เรื่องนี้ง่ายจัง ตอบข้อไหนเนี่ย” นั่นแสดงว่า ไม่ว่าจะข้อสอบยาก ปานกลาง หรือง่าย ก็ล้วนแต่ทำไม่ได้อยู่ดี ดังนั้นมาดูว่าแต่ละกลุ่มข้อสอบที่ว่าหน้าตาเป็นอย่างไร โดยเนื้อหา ที่ออกข้อสอบแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ข้อยาก ทำไม่ได้แน่ๆ

ข้อสอบกลุ่มนี้คือข้อยาก คำว่า “ยาก” ไม่ได้หมายความว่าซับซ้อน แต่หมายถึง มันคือข้อสอบวัดความรู้ ความจำว่าสามารถจำเรื่องราว คำศัพท์ ฉันทลักษณ์ เหล่านั้นได้หรือไม่ มีแค่คำว่า “รู้” และ “ไม่รู้” เท่านั้น ตัวอย่างข้อสอบกลุ่มนี้ เช่น

- คำในข้อใดสะกดถูกต้องทุกคำ
↳ ถามแบบนี้แปลว่าเราต้องรู้จักคำศัพท์เยอะมากๆ ยากจัง
- คำบาลีและสันสกฤตในข้อใดมีความหมายเหมือนกัน
↳ ถามความหมายอีกแล้ว ใครจะไปจำได้ทั้งหมด
- หากแก้ไขบางวรรคตอนให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ นี่คือคำประพันธ์ชนิดใด
↳ คุณพระช่วย!
- คำราชาศัพท์ในข้อใดเหมาะจะเติมในช่องว่าง
↳ ฉันต้องจำคำราชาศัพท์ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มบุคคล

จะเห็นว่า ข้อสอบกลุ่มนี้แหละที่ทำให้คนส่วนมากไม่ได้คะแนนเต็มในวิชาภาษาไทย แต่อย่ากังวลไปอย่างที่บอกไปแล้วตอนต้นว่า ข้อสอบความจำมันมีน้อยมาก เท่าที่เหลืออยู่ที่แทบไม่ถึง 10 ข้อแล้ว ดังนั้นเรามาปลอบใจตัวเองด้วยการบอกว่า “ไม่เป็นไรหรอก ฉันได้คะแนนสัก 90 คะแนน ก็พอได้อยู่นะ”

2. ข้อทั่วไป ทำได้ทำไม่ได้ซะจิบ

ข้อสอบกลุ่มนี้คือข้อสอบปานกลาง มีสัดส่วนมากที่สุดในงานข้อสอบทั้งหมด โดยส่วนตัวมองว่า ข้อสอบกลุ่มนี้หลักๆ คือข้อสอบที่ต้องอ่านค่อนข้างเยอะ บางข้อก็เป็นบทความยาวๆ บางข้อก็เป็นบทความสั้นๆ เช่น

- ข้อใดไม่ปรากฏในบทความดังกล่าว
↳ หากันวุ่นเลยละสิ
- วัตถุประสงค์หลักของเรื่องที่อ่านคือข้อใด
↳ มาอีกแล้วคำถามที่น้องๆ ไม่ค่อยจะชอบสักเท่าไร
- ใจความสำคัญของบทความข้างต้นตรงกับข้อใด
↳ อ่านทุกตัวเลือกแล้ว ทำไม่รู้สึกว่ามันสำคัญไปหมดเลย
- ข้อใดอนุมานได้จากบทความดังกล่าว
↳ เดียวก่อนนะ! อนุมานแปลว่าอะไรเนี่ย!!!

สำหรับบางคนอาจมองว่านี่คือข้อสอบยาก แต่ขอยืนยันว่านี่คือข้อสอบปานกลาง พบค่อนข้างมากในข้อสอบ สิ่งที่กำลังหลอกเราอยู่คือความยาวของมันนั่นเอง เพียงแค่เราอ่านจับใจความได้ ยังไงก็ทำข้อสอบได้แน่นอน จำไว้ว่า “เยอะ ไม่ได้แปลว่ายาก เพราะมันไม่ยาก มันเลยให้อ่านเยอะ”

3. ข้อง่ายที่ใครๆ ก็พลาด

ข้อสอบกลุ่มนี้คือข้อสอบข้อง่าย แต่ดูจริงจัง และมีหลักการ ทำให้พลาดกันมากเหลือเกิน ด้วยความเป็นเรื่องง่ายจนเราคิดไม่ถึง หลายคนจึงไม่เตรียมตัว ไม่อ่านทบทวนล่วงหน้า ผลก็คือเมื่อเข้าห้องสอบทำได้แค่เจ็บใจ ที่เรื่องง่ายๆ แบบนี้ ทำไมถึงทำไม่ได้ ตัวอย่างข้อสอบ เช่น

- ข้อใดต่อไปนี้เป็นประโยค
→ อะไรนะ! ถามง่ายๆ ดื้อๆ แบบนี้เลยหรือเนี่ย
- ข้อใดใช้ภาษาต่างระดับจากข้ออื่น
→ ภาษามีที่ระดับนะ แล้วระดับไหนคืออะไรบ้าง ลืม...
- ข้อใดเป็นบรรยายโวหาร
→ บรรยายกับอธิบายมันต่างกันยังไงนะ คຸ້ນๆ แต่ก็ลืมไปแล้ว
- ข้อใดเป็นคำซ้อนทุกคำ
→ คำซ้อนกับคำซ้ำนี่มันเหมือนกันหรือเปล่า ไม่ซัวร์แฮะ

สิ่งที่น่าตกใจคือ ข้อสอบเหล่านี้ล้วนเป็นเนื้อหาหลักภาษาที่เรียนมาแล้วซ้ำไปซ้ำมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา แต่กลับไม่เคยมั่นใจเลยว่าต้องตอบข้อไหน นั่นเป็นเพราะน้องๆ ให้ความสำคัญกับนิยามของมันสุดท้ายข้อสอบไม่ออกนิยาม ก็เลยพลาดแบบน่าเจ็บใจ ดังนั้นยังทำข้อสอบกลุ่มนี้ได้มากเท่าไร โอกาสได้คะแนนสูงก็มีมากเท่านั้น จงลงทุนกับข้อสอบกลุ่มนี้ เชื้อเถอะ

หนังสือเล่มนี้จะทำให้เราเอาชนะข้อสอบทุกกลุ่ม

ผมมั่นใจว่าเนื้อหาและเคล็ดลับทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้จะทำให้ระยะเวลา 14 วันของน้องๆ เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุด ผมจะพาทุกคนเข้าไปดูถึงหลักการและวิธีเอาชนะข้อสอบ ประเด็นนี้ยังอยู่ในใจคนออกข้อสอบเลยก็ว่าได้ ข้อง่ายต้องไม่พลาด ข้อทั่วไปต้องเก็บให้ได้ และข้อยากก็มีวิธีลัดเอาชนะมัน ขอเพียงแค่น้องๆ ตั้งใจอ่านและทบทวนตามแผนที่วางไว้ ถ้าเป็นไปได้ ลองหาข้อสอบเก่ามานั่งทำก่อนสัก 1 ฉบับ แล้วบันทึกคะแนนเอาไว้ อีก 14 วันหลังจากนี้ เราจะมาดูกันว่า เรามีพัฒนาการที่ก้าวกระโดดไปไกลขนาดไหน

“
เราอาจเก่งเท่าเพื่อนไม่ได้
เราอาจไม่ใช่คนที่เก่งที่สุด
แต่เราทุกคนสามารถเก่งกว่า
ที่เราเป็นอยู่ได้อย่างแน่นอน
จงมั่นใจในความตั้งใจ
ของตัวเอง แล้วผลลัพธ์ที่ออกมา
จะทำให้เราลืมไปเลยว่า
เราเคยเหนื่อยมาแค่ไหน
”

- จารย์บ็ีกซ์ ภาษาไทยเถื่อนๆ -

DAY

...../...../.....

1

ธรรมชาติของภาษา และลักษณะของภาษาไทย

วันแรกของการทบทวน เรามาเรียนรู้เรื่องทั่วไปในภาษาไทย เนื้อหาที่เคยเรียนมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน เรื่องง่ายๆ ที่เรียนมานานจนอาจลืมไปแล้ว เรื่องเหล่านี้ปรากฏอยู่ในข้อสอบบ่อยมากๆ เรามาลองทบทวน กันดูนะครับ

ลักษณะของภาษาไทย

- ① ภาษาไทยเป็นคำโดด มีความหมายในตัวเองและมักไม่มีการเปลี่ยนรูป
- ② คำไทยแท้มักมีพยางค์เดียว
- ③ คำไทยแท้มักสะกดตรงตามมาตรา
- ④ ภาษาไทยมีการสร้างคำเพื่อเพิ่มความหมาย
- ⑤ ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์
- ⑥ ภาษาไทยมีระดับในการใช้
- ⑦ ภาษาไทยมีการเรียงคำในประโยค
- ⑧ ภาษาไทยมีการใช้ลักษณนาม

มาตราตัวสะกด

จากการประมวลข้อสอบเก่าในปีที่ผ่านมา พบว่าข้อสอบเรื่องมาตราตัวสะกดจะออกข้อสอบด้วย ประเด็นดังนี้

1. สะกดตรงตามมาตรา

- แม่ ก กา ไม่มีตัวสะกดท้ายคำหรือพยางค์
- แม่ ก ด ต้องสะกดด้วย ด เท่านั้น (ออกข้อสอบบ่อยมาก)
- แม่ ก น ต้องสะกดด้วย น เท่านั้น (ออกข้อสอบบ่อยมาก)
- แม่ ก ก ต้องสะกดด้วย ก เท่านั้น (ออกข้อสอบบ้าง)
- แม่ ก บ ต้องสะกดด้วย บ เท่านั้น (ออกข้อสอบบ้าง)

- แม่กง ต้องสะกดด้วย ง เท่านั้น (มีตัวเดียว ไม่น่าออกข้อสอบ)
- แม่กม ต้องสะกดด้วย ม เท่านั้น (มีตัวเดียว ไม่น่าออกข้อสอบ)
- แม่เกย ต้องสะกดด้วย ย เท่านั้น (มีตัวเดียว ไม่น่าออกข้อสอบ)
- แม่เกว ต้องสะกดด้วย ว เท่านั้น (มีตัวเดียว ไม่น่าออกข้อสอบ)

2. สะกดไม่ตรงตามมาตรา

- แม่กต สะกดด้วย จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ถ ด ต ษ ศ ษ ส
- แม่กน สะกดด้วย ญ ณ ร ล ฬ
- แม่กก สะกดด้วย ข ค ฌ
- แม่กบ สะกดด้วย ป ภ พ ฟ

3. สะกดเหมือนคำที่กำหนด

เช่น น้อย-ร้อย, นาก-ทาก

เสียงในภาษาไทย

เสียงในภาษาไทย ประกอบด้วยเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงตัวสะกด เสียงสั้น เสียงยาว เสียงสูง เสียงต่ำ และเสียงสามัญ เอก โท ตรี จัตวา แล้วเสียงอะไรที่ข้อสอบต้องการ หรือเสียงที่ออกทุกปี แล้วเด็กไทยส่วนมากทำไม่ได้

ในภาษาไทยแบ่งพยัญชนะเป็น 3 หมู่ ตามฐานเสียงและความสามารถในการผัน

① **อักษรกลาง** - ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ

ไก่ จิก เต็ก ตาย (ฎ ฏ) บน ปาก โอ่ง

② **อักษรสูง** - ข ช ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

เขวี้ยง ขวด เขี้ยว ฐาน ถุก ฝี่ ฝรั่ง ศีรษะ เสีย หาย

③ **อักษรต่ำ** - ค ฌ ฆ ง ซ ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ

แคนคนฆ่างู ขอบซ่อมเหมืองหญิง บัณฑิตฆ่าเฒ่า ณ ทุ่งธานี พกเพิ่มภาพมาย้อ ร่วงแล้วว่าจุกฟ้า ฮาเฮ

อย่าไปจำผันเลขลูก มันไม่ออกข้อสอบหรอก
ว่ามีตัวอะไรบ้าง และมีที่ตัว ฮ่าๆ

ในเรื่องเสียงพยัญชนะนั้นบ่อยครั้งที่ข้อสอบถามจำนวน เช่น อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ เราจึงต้องตรวจสอบให้ครบถ้วนว่าพยัญชนะแต่ละตัวในข้อความนั้นๆ อยู่ในอักษรหมู่ใด ซึ่งฟังดูแล้วไม่น่าใช้เรื่องยาก แต่ข้อควรระวังคือ “ต้องพิจารณาทุกตัว” ไม่ใช่พิจารณาเฉพาะพยัญชนะต้นเท่านั้น ข้อสอบประเภทให้นับจำนวนตัวอักษรมักจะบรูไว้ว่าต้องนับตัวซ้ำด้วยหรือไม่ จุดนี้ต้องดูให้ดี ถ้าข้อสอบระบุว่า “ไม่นับตัวที่ซ้ำกัน” หมายความว่า จะมีกี่ตัวก็ช่าง ก็นับเป็น 1 ตัวเท่านั้น

ตัวอย่าง

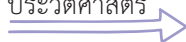
วรรณคดี

ว ร ร ณ ค ด
ต่ำ ต่ำ ต่ำ ต่ำ ต่ำ กลาง

เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า มีอักษรต่ำ 5 ตัว และอักษรกลาง 1 ตัว ในกรณีที่นับตัวที่ซ้ำกันด้วย แต่หากไม่นับตัวที่ซ้ำกันจะพบว่า มีอักษรต่ำ 4 ตัว และอักษรกลาง 1 ตัว (ร ที่ซ้ำ นับแค่ 1 ตัวเท่านั้น)

ประวัติศาสตร์

ป ร ว ต ศ ส ต ร
กลาง ต่ำ ต่ำ กลาง สูง สูง กลาง ต่ำ

เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า มีอักษรต่ำ 3 ตัว อักษรกลาง 3 ตัว และอักษรสูง 2 ตัว ในกรณีที่นับตัวที่ซ้ำกันด้วย แต่หากไม่นับตัวที่ซ้ำกันจะพบว่า มีอักษรต่ำ 2 ตัว อักษรกลาง 2 ตัว และอักษรสูง 2 ตัว (ร และ ต ที่ซ้ำ นับแค่อย่างละ 1 ตัวเท่านั้น)

เสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยมีทั้งหมด 5 เสียง ย้ำว่าเราพูดกันถึงเรื่องเสียง ไม่ใช่รูป เสียงวรรณยุกต์ทั้ง 5 เสียง ได้แก่ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี และเสียงจัตวา เราต้องแยกให้ออกระหว่างรูปกับเสียง

“รูปคือสิ่งที่ตามองเห็น ในขณะที่เสียงคือสิ่งที่หูได้ยิน”

ดังนั้นจึงสรุปได้ทันทีว่า คนออกข้อสอบคงไม่ถามว่า “ข้อใดมีรูปวรรณยุกต์โทมากที่สุด” ถ้าถามแบบนี้จริงๆ คงไม่มีใครไหนตอบผิดอย่างแน่นอน

รูปวรรณยุกต์

วรรณยุกต์ไทยนั้นมี 4 รูป ได้แก่ ไม้เอก ไม้โท ไม้ตรี และไม้จัตวา เสียงวรรณยุกต์มี 5 เสียง ได้แก่ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี และเสียงจัตวา

ก่ กั กี้ กั
ไม้เอก ไม้โท ไม้ตรี ไม้จัตวา

แต่ใช่ว่าคำทุกคำจะมีรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์ตรงกันเสมอไป เช่น

บึกซ์ → รูปวรรณยุกต์ตรี เสียงวรรณยุกต์ตรี

ข้าง → รูปวรรณยุกต์โท เสียงวรรณยุกต์ตรี

นก → ไม่มีรูปวรรณยุกต์ เสียงวรรณยุกต์ตรี

จะเห็นว่าทั้ง 3 คำข้างต้น แม้จะมีรูปวรรณยุกต์ที่แตกต่างกัน แต่ก็ล้วนมีเสียงวรรณยุกต์เดียวกันทั้งสิ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะความสามารถในการผันเสียงของพยัญชนะแต่ละหมวดหมู่มีความแตกต่างกัน

ความสามารถในการผันเสียงของอักษร 3 หมู่

	เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
อักษรสูง	-	/	/	-	/
อักษรกลาง	/	/	/	/	/
อักษรต่ำ	/	-	/	/	-

เปรียบเทียบรูปและเสียงของอักษร 3 หมู่

	เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
อักษรสูง	-	ถิ่น	ข้าม	-	ฝืน
อักษรกลาง	แกง	ไก่	ใต้	เจ็	หวาน
อักษรต่ำ	เธอ	-	น่า	รัก	-

นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงชนิดของคำเป็น คำตาย และอักษรนำอีก ซึ่งกฎเกณฑ์ที่เยอะขนาดนี้อาจทำให้หน่อยๆ ถอดใจได้ จึงมีเคล็ดลับมาบอก

Tricks

1. ไม่ต้องสนใจว่าเป็นอักษรสูง กลาง หรือต่ำ
2. อย่ามองรูปวรรณยุกต์
3. เสียงในภาษาไทยมี 5 เสียง (กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า)

เช่น

“งูกัดที่เท้าฉัน”

จากนั้นให้เม้มปากเอาไว้ ห้ามอ้าปากเด็ดขาด แล้วอ่านประโยคเมื่อสักครู่อีกครั้ง
จะเป็นเสียงดังนี้

“อืออืออืออืออือ”

“กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า !!!”

สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

งู เสียงสามัญ

กัด เสียงเอก

ที่ เสียงโท

เท้า เสียงตรี

ฉัน เสียงจัตวา

ทรिकง่ายๆ แบบนี้ทำให้แยกเรื่องรูปกับเสียงได้ง่ายขึ้น

ถ้าใช้วิธีเดียวกันในการอ่านข้อความต่อไปนี่ ลองมาดูกันว่ามีเสียงอะไรอยู่บ้าง

1. ความรักทำให้งูกินเปิด
2. ผมชอบคุณมานานแล้วนะ
3. ภาษาไทยง่ายกว่าที่คิด
4. เสียงของคนเจ็บมันเบาว่าเสียงหัวเราะของคนที่รักกัน

เฉลย

1. อาม อึก อ่า อ้อ อู อิน เอ็ด (สามัญ ตรี สามัญ โท สามัญ สามัญ เอก)
2. อ่ม อ้อบ อุน อา อาน แอ้ว อ๊ะ (จัตวา โท สามัญ สามัญ สามัญ ตรี ตรี)
3. อา อ่า โอ อ้าย อ่า อี้ อี้ด (สามัญ จัตวา สามัญ โท เอก โท ตรี)
4. เอียง อ่อง อน เอ็บ อัน เอา อ่า เอียง อ้ว เอ๊ะ อ่อง อน อี้ อึก อัน
(จัตวา จัตวา สามัญ เอก สามัญ สามัญ เอก จัตวา จัตวา ตรี จัตวา สามัญ โท ตรี สามัญ)

นอกจากนี้ยังสามารถใช้สัญลักษณ์หรือตัวเลขแทนเสียงวรรณยุกต์ได้ เพื่อป้องกันการสับสนกับ
รูปวรรณยุกต์

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า
1	2	3	4	5
I	II	III	IIII	IIIII

ตัวอย่าง

“การสอนเรื่องเสียงของจารย์บักซ์ช่างน่ารัก”

การ	สอน	เรื่อง	เสียง	ของ	จารย์	บักซ์	ช่าง	น่ารัก	รัก
1	5	3	5	5	1	4	3	3	4
I	IIIII	III	IIIII	IIIII	I	IIII	III	III	IIII
สามัญ	จัตวา	โท	จัตวา	จัตวา	สามัญ	ตรี	โท	โท	ตรี

ข้อสอบปัจจุบันมักถามว่า “คำที่มีรูปวรรณยุกต์ในข้อใด มีรูปและเสียงวรรณยุกต์ตรงกันทุกคำ”

คำที่มี
รูปวรรณยุกต์

หมายความว่า ในคำนั้นต้องปรากฏรูปวรรณยุกต์เอก โท ตรี หรือจัตวา มองเห็นได้ด้วยตา เช่น บ้าน แข่ง เพี้ยว หม่าล่า รุ่งเช้า

คำที่ไม่มี
รูปวรรณยุกต์

หมายความว่า คำที่เราใช้ตามองไปแล้วไม่พบไม้เอก ไม้โท ไม้ตรี หรือไม้จัตวา เช่น หมา ฟักแฟง ตด ผีหลอก

คำที่มี
รูปวรรณยุกต์และ
เสียงวรรณยุกต์
ตรงกัน

หมายความว่า ตาเห็นไม้อะไร หูก็ได้ยินเสียงนั้น เช่น ไก่แจ้ ตาเห็นไม้เอกและไม้โท เสียงก็คือเสียงเอกและเสียงโท (ไอ้ แอ้)